

ŠPOTÁKOVÁ V NOVÉ ROLI

HVĚZDNÁ OŠTĚPAŘKA SE STALA
MÍSTOPŘEDSEDKYNÍ ČESKÉHO
ATLETICKÉHO SVAZU

FUKSA DŘEL SEDM TÝDNŮ V KOLUMBII. PŘED OLYMPIÁDOU SE NEHODLÁ UTAVIT

Kolumbie, země zaslíbená

Vloni to byla jízda. Jeden triumf za druhým. Kanoista Martin Fuksa na vodě exceloval. V olympijské sezoně by rád něco podobného zopakoval. Povedená příprava tomu nahrává. „Doufám, že na tom budu minimálně stejně dobře. Tréninky byly dost podobné. Proč měnit něco, co funguje,“ usmíval se po návratu z tradičního soustředění v kolumbijském Guatapé.

V jihoamerickém středisku, nacházejícím se poblíž rovníku, pobýval počtvrté, tentokrát téměř dva měsíce. Žádné experimenty se nekonaly. „Vsadili jsme na osvědčený model. Jediné, co nás trochu překvapilo, byl úbytek vody v jezeře, ale to nám nevadilo. Byla těžší, takže jsme makali ještě více,“ říká jedenatřicetiletý rodák z Nymburka.

V nadmořské výšce 1 900 metrů nejprve polykal objemové dávky, na rychlostní úseky došlo později. „Celou zimu jsem strávil na běžkách nebo v posilovně. Člověk trochu odvykne. Pádlování si musíte připomenout. I proto jsme se na singlech rozjížděli delší čas. Technika se omílá pořád dokola. Musíte ji dostat do hlavy a z ní pak do těla,“ vysvětluje.

Fyzický fond má skvělý, i díky největším kilometrům v běžecké stopě. Před odletem do Kolumbie si měl stříhnout Jizerskou padesátku. Ta však byla kvůli nedostatku sněhu zrušena. „To mě opravdu mrzelo. Vynechal jsem kvůli ní i oblíbenou La Diagonelu ve Švýcarsku. Fakt jsem se těšil, že prodám, co jsem natrénoval. Tak snad příště,“ krčí rameny.

Delší čas sní o olympijské medaili. Ta jediná mu v bohaté sbírce schází. Závodní program svému cíli zákonitě podřídí. „Hlavně se nechci utavit. Nepojedu toho hodně,“ předesílá. První ostrý start plánuje v polovině května na Světovém poháru v Szegedu. „Co bude dál, se uvidí. Vše upravíme podle pocitů.“

Souhra s bratrem na deblu

Pozornost, a ne malou, upíná několikanásobný mistr světa a Evropy také k deblu. S bratrem Petrem vyjeli na světovém šampionátu v Duisburgu účastnické místo pro OH, po velkém úspěchu doslova hladoví. Že se nejdná o nespílitelný sen, dokázali Fuksové při závěrečném závodě Světového poháru v Paříži. Na kanále, kde se v létě rozpoutá bitva o olympijské kovy, skončili druzí. O necelou vteřinu za Číňany, kteří získali stříbro na mistrovství světa. Společně touze dávají patřičný význam. Do karet jim hrají i pocitové faktory. „Dříve jsme zařazovali řadu tréninků na sjetí, teď jsme ubrali. Sedělo nám to, do rychlosti jsme šli mnohem dříve. Mám z toho radost. Jen aby to takhle pokračovalo,“ přeje si hvězda armádního klubu Dukla. „Pětistovka je fakt vyrovnaná. Bude záležet, komu to v den D nejlíp sedne. Výkon z pařížské generálky by nám mohl přinést fakt hezké umístění. I proto se v tréninku soustředíme na detaily, aby nás ani v případě nepříznivých podmínek nic nevykojilo,“ dodává.

Text: Pavel Král, foto: archiv M. Fuksy

I v posilovně to byla dřina.

Na deblu s bratrem Petrem pod dohledem svého otce

DOSTÁL ZHUBL, CÍTÍ SE SILNÝ A SVĚŽÍ. NA VODĚ JE TO ZNÁT, ŘÍKÁ

Odlíšnější metody, jiná koncepce tréninku. Hvězdný kajakář Josef Dostál se na prahu nové sezony cítí silný a svěží. Dokonce zhubl. V Paříži se v létě hodlá na kilometrové trati poprat o svou pátou olympijskou medaili.

Tradiční dvouměsíční kemp v Kalifornii o něco zkrátí. Nějaký čas se totiž připravoval se skupinou Victorie ve Španělsku. „Výsledek je ve finále podobný, jen to bylo pestřejší,“ upřesňuje pětinasobný mistr světa v rychlostní kanoistice.

Před třemi lety v Tokiu vybojoval s Radkem Šloufem olympijský bronz na deblu, nyní se mohl výhradně soustředit na sebe samého, protože v Paříži pojedou pouze individuální závod. S trenérem Pavlem Davidkem, jenž před necelými dvěma roky vystřídal Dostálova dlouholetého kouče Karla Leštinu, se zaměřili i na detaily. „Nešlo jen o trénink samotný, ale

i o věci okolo. Hlavně stravu a regeneraci. Díky Dukle jsme měli na soustředění k dispozici nutriční terapeutku, která se o nás starala. Teď jsem o několik kil lehčí. Cítím se svěží, což je na vodě opravdu znát,“ pochvaluje si.

Touha po další medaili

Možná i proto Dostál nijak netají, že by do bohaté sbírky rád přidal další cenný kov. „Snažím se držet na vrcholu jak je to jen možné. Kdyby se povedla pátá olympijská medaile, bylo by to úžasné. Stupně vítězů jsou vždy obrovský úspěch. Zlatá by samozřejmě byla nejlepší,“ usmívá se.

Účastnické místo pro OH vyjel na loňském světovém šampionátu v Duisburgu. Příjemným povzbuzením do zimního drilu bylo i 3. místo na Světovém poháru v dějišti letních her. Ověřil si, že se stále může měřit s absolutní

špičkou. „Obě akce zpětně hodnotím velmi dobře. I při mistrovství světa mě od medaile dělil kousek. V Paříži z toho byl bronz, nutno však vzít v potaz, že tam kompletní špička nestartovala,“ podotýká.

V březnu oslavil 31. narozeniny, což pro profesionála značí stále ideální sportovní věk. Soupeře může zaskočit nejen výkonností, ale i nižší vahou. „Tradičně lepší výkony podávám na konci sezony. Olympiáda do toho zapadne. Určitě budu jedním z těch, kterých by se měli bát.“

Olympijský kanál je nevyzpytatelný. Dostál si při generálce ověřil, že na podmínkách bude záležet opravdu hodně. „Je to obrovské jezero, stejně jako v Riu. Hodně tam fouká. Pravděpodobnost, že se počasí může pokazit, je větší než u jiných závodů. To mě trochu mrzí, obecně to kazí olympijskou myšlenku. Přál bych si regulérní závod, pokud možno jen s mírným větrem, aby z toho extrémně lehčí soupeři netěžili. Chci jen férovku.“

VOZP

VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA

Text: Pavel Král, foto: CPA

V Račicích nedal Josef Dostál při nominačních závodech soupeřům šanci.

PŘI NOMINAČNÍCH ZÁVODECH V RAČICÍCH HVĚZDY POTVRDILY SUVERENITU

Přípravu na olympijskou sezonu si pochvalovali a na vodě v Račicích ukázali, že právem. Kanoisté Martin a Petr Fuksovi a kajakář Josef Dostál při dubnových nominačních závodech dominovali. S mezinárodní konkurencí se hvězdy armádního klubu Dukla porovnájí v květnu při Světovém poháru v maďarském Szegedu.

Kanoista Martin Fuksa si dopádal pro vítězství na pětisetmetrových tratích. Na singlu i v deblu s bratrem Petrem. „Super, první místa jsou vždy skvělá. Víc než o výhry tady ale šlo o pocit z jízdy. A ten byl dobrý. Teď je potřeba malinko přibrzdit, aby mi to neujelo moc brzo. Ostré starty jsme na tréninku ještě tolik nepilovali, soustředili jsme se hlavně na vytrvalost. I přesto vycházely. Doufám, že je to světový bod k celé olympijské sezoně,“ poznamenal několikanásobný mistr světa a Evropy, jenž 30. dubna oslavil 31. narozeniny.

Rozladěn je pouze z nastavení programů na Světových pohárech. I proto musí pečlivě

volit, v jaké kategorii a na jaké trati bude startovat. „Vůbec netoleruji olympijské disciplíny. To mě fakt mrzí. Kombinovat C2 500 m a C1 1000 m je prakticky nemožné, pokud tedy nejste superman. Za den jsou z toho čtyři závody a druhý den dvě finále, což je peklo,“ nebere si servítky.

Olympijský kilometr v Račicích vynechal, zdárně jej zastoupil bratr Petr. V cíli byl první s náskokem téměř šesti vteřin na Jiřího Minaříka. „Jelo se mi docela dobře, i když foukal protivítr. Snažil jsem se o nějaké tempo, bylo to těžké, ale vyšlo to,“ pochvaloval si. V sezoně jinak upřednostnil debl, v němž by měl s bratrem Martinem startovat na olympijských hrách v Paříži.

Tři tratě, tři vítězství

Jedenatřicetiletý Josef Dostál opanoval na kajaku třístovku, pětistovku a také olympijský kilometr. V této disciplíně předvedl naprosto dominantní výkon. Nejbližšímu

pronásledovateli ujel o 12 vteřin! „Chtěl jsem si hlavně vyzkoušet závodní nervozitu. Je to jiné než trénink. Před startem jsem měl nervy, hodně foukalo,“ konstatoval držitel čtyř olympijských medailí.

Podmínky v Račicích označil za velmi náročné. „Byli jsme zvyklí trénovat v Kalifornii, kde bylo okolo dvaceti stupňů. Po příletu nebyl přechod tak hrozný, ale teď se výrazně ochladilo. Ke všemu foukal vítr, tak nám to všem nacákal do obličejů. Když každých deset vteřin dostanete sprchu, tak to není nic moc,“ usmíval se.

Roli favorita potvrdila v kategorii K2 také posádka Jakub Špicar – Daniel Havel. Na pětistovce, v níž v loňském roce dukláci vyjeli kvótu pro hry v Paříži, porazili o více než vteřinu Jakuba Remutu (USK) s Michalem Kulichem.

Text: Pavel Král

SP V ANKAŘE: PĚTIBOJAŘKA HLAVÁČKOVÁ TŘI VTEŘINY OD BRONZU, VLACH PÁTÝ

Poprvé v kariéře postoupila Lucie Hlaváčková ve světové konkurenci mezi 18 nejlepších pětibojařek a nechybělo mnoho k tomu, aby vybojovala medaili. Ve finále Světového poháru v turecké Ankaře předvedla teprve osmnáctiletá moderní pětibojařka Dukly Praha skvělý výkon a v nabitě konkurenci obsadila čtvrtou příčku.

„Celkově se to všechno hezky poskládalo a jsem spokojená. Už jenom to, že jsem se dostala do finále, bylo super. Že jsem ho zvládla takhle dobře, je třešnička,“ spokojeně hodnotila závod v tiskové zprávě.

V úvodu finále byla česká reprezentantka nervózní. „Neabsolvovala jsem moc závodů, kde bych parkur jela. Ale vylosovala jsem si super koně a zvládla jsem to jenom s jedním shozem,“ líčila svoji jízdu, za kterou získala 293 bodů.

Po bonusovém kole šermu a plavání jí patřila jedenáctá příčka a do závěrečného běhu kombinovaného se střelbou startovala s odstupem 52 vteřin. V poslední disciplíně však předvedla skvělý výkon a v cíli byla na čtvrtém místě, tři vteřiny od bronzu. „Na to, že to byl třetí závod v řadě, se mi běželo celkem dobře.

Na střelnici jsem měla dvě super položky, ale první a poslední si musím příště trochu víc pohlídat,“ dodala svěřenkyň Davida Svobody. Blízko boji o medaile byli také muži. Martin Vlach obsadil pátou příčku. Mezi osmnácti nejlepšími se neztratili ani devátý Marek Grycz a dvanáctý Jan Kuf.

Úvodní parkur zvládl bezchybně jako jediný z Čechů Vlach. Ze základního kola šermu si do finále přinesl 200 bodů, ke kterým ale stejně jako jeho týmoví kolegové žádné bonusové nepřidal. Po plavecké části vybíhal do laser runu jako třináctý, po skvělém výkonu v poslední disciplíně se však posunul na konečnou pátou příčku.

„V žádné disciplíně jsem neudělal nějakou zásadní chybu a průběžně jsem se posouval dopředu. Malé chybičky, které mě připravily o lepší umístění, tam byly, ale těch se člověk nevyvaruje asi nikdy,“ hodnotil Vlach. Grycz získal v jízdě na koni 293 bodů a v součtu s body za šerm a plavání byl po třech disciplínách na 12. místě. V běhu kombinovaném se střelbou si o tři příčky polepšil.

Tři shozené překážky v parkuru za sebou nechal Jan Kuf. „Dostal trochu atypického koně, na kterého jsme asi nenašli úplně optimální recept, a udělal tři chyby. A při tom, jaké se v závodech jezdily vysoké výsledky, to pro něj byla výrazná ztráta,“ dodal reprezentační trenér Jakub Kučera.

Text: Milan Novotný, foto: UIPM

Lucie Hlaváčková po plavecké části

RADOST, SPLNĚNÝ SEN, ODMĚNA ZA TVRDOU PRÁCI. DRÁHAŘI DUKLY PRAHA DOSÁHLI NA OLYMPIJSKOU KVÓTU

Byla to veselá zpáteční cesta. Juchalo se, juchalo. Aby také ne. V kanadském Miltonu si čeští dráhoví vytrvalci Denis Rugovac a Jan Voneš vyjeli životní úspěch, když v madisonu získali pro Českou republiku vytouženou olympijskou kvótu. Na konci devítidílné kvalifikace se tak s trenérem Milanem Kadlecem mohli opájet slastnými pocity.

„Je to splněný sen,“ usmíval se po přeletu jedenáctiletý Rugovac. „Dali jsme do toho všechno, tohle je nejhezčí odměna,“ přidal se Voneš. Radost měl samozřejmě i kouč. „Šlo o náročný dvouletý cyklus. Svým způsobem i tak trochu vyčerpávající. Je super, že se zdárně dokončil.“

Emoční vypětí netajil ani Lukáš Thun, vedoucí trenér cyklistiky Dukly Praha pro dráhu a silnici. „Jsme všichni moc šťastní. Šlo o prioritu číslo jedna. Nesmírně jsme všechno prožívali. V dnešní době je napříč všemi sporty čím dál těžší dosahovat podobných úspěchů,“ poznamenal s hrdoostí.

Ale byly to nervy. Pořádné. „Probudil jsem se už v šest, takové tvrdé ráno. Nervozita se mnou pořádně mávala. Denis mě ale naštěstí podržel,“ přiznal Voneš, jehož od zkušenějšího parťáka dělí téměř osm let. „Jsem mladší, moc jsem o tom asi přemýšlel. Hlavně o kvalifikaci, kterou jsme potřebovali nutně zvládnout, a postoupit do finále.“

Na velkých akcích spolu startují už delší čas. Jsou na sebe zvyklí. „Trávíme spolu hodně

času, ladíme hlavně detaily. Věděli jsme, že výkonnost máme. Dobře se doplňujeme. Jen jsme se museli vyvarovat zásadních chyb,“ podotkl Rugovac.

Povedlo se. „Kluci věděli, kde se musí pohybovat, aby to klaplo,“ chválil Kadlec. Po projetí cílem bylo všechno jasné. Rugovac s Vonešem uhlídali na uzdě Švýcary, kteří je v žebříčku ohrožovali podobně jako Rakousko. „Hned jsem věděl, že jsme na olympiádě. Úžasný. S celou partou jsme šli malinko slavit,“ prozradil Rugovac.

Česká dvojice zraje jako víno. Zviditelnit by se chtěla také v Paříži. „Pokud odhodíme bázeň, můžeme zaskočit i silnější soupeře,“ je přesvědčen Voneš. Trenér mu dává za pravdu, i když je poněkud skeptičtější. „Zázraky se moc nedějí, pořadí v rankingu odpovídá reálné výkonnosti. Ale každý závod je jiný. Dá se využít situace, nastoupit a výsledek je najednou výrazně lepší. Šance na první osmičku existuje.“

Právě Kadlec startoval v madisonu pod pěti kruhy v Pekingu 2008 společně s Petrem Lazarem. Byla z toho 13. příčka. „Tehdy to byla kombinace s bodovačkou. Dnes s omnium. Také pravidla se lišila. Boduje se ne po dvacet, ale deseti kolech. Závod se tím výrazně zrychlil, jezdí se na těžší převod, není čas na odpočinek. Dříve jste si mohli mezi sprinty pozici připravit, srovnat se. Teď je to neustálý kvapík, od začátku do konce,“ přibližuje vývoj populární disciplíny.

Díky postupu na olympijské hry mohou Češi nasadit jednoho dráhaře i do omnia. „Kdo to bude, se rozhodne na základě aktuální výkonnosti. Kluci ji mají srovnatelnou,“ říká devětačtyřicetiletý kouč. „Každopádně se teď na omnium více zaměříme, přípravných závodů bude dost. Je to další výzva,“ podotýká Rugovac, jenž v dráhářském víceboji dosáhl na mezinárodní scéně už několika solidních umístění.

Ševčíkové účast těsně utekla

Účast pod pěti kruhy v Paříži naopak těsně utekla třidvacetileté Petře Ševčíkové v omnium. Ta v Miltonu s přehledem postoupila do hlavního závodu, skončila čtrnáctá, ale v konečném účtování zůstala v kvalifikačním žebříčku těsně pod hranou postupu. „Podepsal se na tom hlavně kontinentální šampionát. Mexičanka Velasco Fuentesová Petru přebodovala díky tučnému zisku z mistrovství Ameriky, kde využila slabé konkurence. Z toho jsme zase velmi smutní, ale nedá se nic dělat,“ poznamenal Thun.

Podobně jako Ševčíková dopadli i sprinteři Dukly Brno. Ti nejvíce dopltili na smolné vystoupení v týmovém sprintu a neúčast v keirinů na loňském mistrovství světa v Glasgow.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

Jan Voneš (vlevo) a Denis Rugovac byli po přeletu z Kanady skvěle naladěni.

SNOWBOARDCROSSAŘ HOUSER PROLOMIL MEDAILOVOU BARIÉRU. BLONĎATÝ PŘELIV MU IMPONUJE

Stále ho zdobí blondatý přeliv vytvořený hvězdnou parťačkou ze snowboardcrossového týmu Evou Adamczykovou. Radek Houser je na něj právem hrdý. Byl to on, kdo po patnácti letech prolomil medailovou bariéru a jako další Čech vystoupil na stupně vítězů ve Světovém poháru. Naposledy se to povedlo Michalu Novotnému v roce 2009. Stalo se při závodě v kanadském středisku Mont-Sainte-Anne, kde skončil třetí.

Právě toto umístění přineslo změnu vizáže celého týmu. „Zpočátku jsem se při pohledu do zrcadla vždycky lekl, ale pak se mi to začalo líbit. Dokonce jsem si zašel do barber shopu, aby účes dostal tu správnou fazonu,“ pravil s úsměvem sedmadvacetiletý člen liberecké Dukly.

Co znamenalo pódium pro sebevědomí v končící sezoně?

Beru ho jako vítězství. V sezoně to probíhalo jako na houpačce, nahoru dolů. Ale už malě

Radek Houser s cenou za 3. místo

finále na začátku března v Sierra Nevadě mě velmi povzbudilo. Konkurence je vysoká, přesto jsem věděl, že když mi sedne trať a máza, mohu jet o super výsledek. V Kanadě to konečně přišlo, beru to jako obrovský úspěch a zadostiučnění.

Po skvěle rozjetém finále z toho byl nakonec těsný bronz. Neměl jste v cíli v první chvíli o medaili obavy?

Tajně jsem doufal, že to klaplo. Ale přesvědčený jsem úplně nebyl. Ve finiši jsem se ještě ohlížel za pravým ramenem, soupeře jsem ale neviděl. Prkno jsem našťastí stihl předkopnout, bylo to o fous.

Hned v cíli vám běžela gratulovat Eva Adamczyková. Blahopřání byla ale jistě spousta... Neobjevila se mezi nimi i zpráva od předchůdce Michala Novotného?

V kontaktu nejsme. Věřím, že ho výsledek potěšil. Byl jsem mile překvapený, jaký dosah tenhle úspěch měl. Ani jsem na všechny zprávy nestihl odpovědět. Na nějaké akci se s Michalem určitě uvidíme, takže to probereme osobně.

V březnu jste absolvovali sedm závodů Světového poháru. O jak náročný šlo program?

Nezastavili jsme se. Cestování bylo opravdu hodně. Člověk je z toho rozlámaný a utahaný. O to víc se pak musíte snažit zkoncentrovat. Ale zvládli jsme to i s třešničkou na dortu.

Začaly vám vycházet kvalifikace.

V kontextu s vyřazovací částí jde o dvě odlišné disciplíny... Je těžké se v hlavě přepínat?

Je to tak nastavené, jsme zvyklí. Kvalifikace ukázaly, že na to mám. Někdy sedly víc, někdy míň. To se ale stává všem, i těm nejlepším. Jste na trati sám, nikdo vás neruší, soustředíte se

jen na vlastní stopu. V závodech se jede na krev. Máte tam tři soupeře, kteří se vás snaží všelijak rozhodit. Faktorů, které jízdu ovlivňují, je moc. Pramení z toho i chyby. Výhodou bývá povedený start. Když jedete první, jste v menším ohrožení.

U startů jste v přípravě pod dozorem Marka Jelínka měnili návyky. Především v činnosti paží. V Mont-Sainte-Anne se vám obzvlášť dařilo. Směrem k příští sezoně jde bezpochyby o důležitý prvek, že?

Holdně jsme je pilovali. V závodech jsou kolikrát rozhodující. Můžete hodně získat, soupeřům poodjet a nedostat se do konfliktu. Jde o vertikální pohyb nahoru dolů pomocí paží. Posunuli jsme se všichni. Evka (Adamczyková), já, Kryštof (Choura) i Johnny (Kubičik).

Ambice by tedy měly být zákonitě vyšší?

Sám na sebe si kladu vysoké nároky. Dobré výsledky chci zajíždět pravidelněji. Potřebuji výkonnost stabilizovat, což vyžaduje i práci na mentální přípravě. Psychické nastavení je ve snowboardcrossu ohromně důležité.

Je vám v tomto směru nápomocná Eva Adamczyková, která špičkové výkony potvrzuje každým rokem?

Všichni čtyři mezi sebou komunikujeme, Evka se ptá nás, my zase jí. Jsou to cenné rady a postřehy. I co se týká techniky. Ona tyhle věci dělá skvěle. Přestože je moje postavení na prkně odlišné, dá se toho hodně okoukat.

Díky pódiovému umístění a uzavření sázce obarvila Eva Adamczyková celému týmu vlasy na blond. Jak přijali změnu vizáže vaší nejbližší?

Už si zvykli, i když přítelkyně se na to zpočátku moc netvářila. V divadle mě na chodbě skoro nepoznala. (směje se) Mně osobně se to začalo líbit víc a víc. Dokonce jsem si skočil do barber shopu, aby účes dostal správnou fazonu. Sran-da musí být.

Je po sezoně. Jak relaxujete?

Úplně jsem vypnul. S přítelkyní dáваме dohromady bydlení. Rozhodně se nenudím.

Text: Pavel Král, foto: CPA

Sázka je sázka. Po úspěchu Radka Housera zdobí celý snowboardcrossový tým blondatý přeliv – zleva: Kryštof Choura, Jan Kubičik, Eva Adamczyková, Radek Houser a trenér Marek Jelínka.

ŠPOTÁKOVÁ SE STALA MÍSTOPŘEDSEDKYNÍ ATLETICKÉHO SVAZU!

Výbor Českého atletického svazu (ČAS) dovolil na svém dubnovém zasedání do funkce místopředsedkyně Českého atletického svazu Barboru Špotákovou.

Bývalá oštěpařka nastoupila na pozici, kterou dlouhodobě zastával Jaroslav Příbáň, který v lednu zemřel. Barbora Špotáková byla do funkce kooptována do doby řádných voleb. Ty se uskuteční na zasedání Valné hromady ČAS na jaře roku 2025.

Barbora Špotáková se na novou roli velmi těší.

„Na novou roli se velmi těším a věřím, že v jejím rámci vrátím atletice to, co mi dala. Pro rozvoj královny sportu je naprosto nezbytná podpora nejen ze strany samotného svazu, ale i ze strany komunální politiky a dalších subjektů. Mezi mé hlavní úkoly tak bude patřit především jednání o investicích s představiteli jednotlivých měst, obcí a krajů a též i vytvoření příznivých tréninkových podmínek pro všechny stávající, ale i budoucí atlety,“ uvedla Špotáková v tiskové zprávě atletického svazu.

Svoji bohatou kariéru ukončila světová rekordmanka v roce 2022. Dvakrát se stala olympijskou vítězkou (Peking 2008 a Londýn 2012) a je také držitelkou bronzové medaile z OH v Riu de Janeiru (2016). Třikrát se radovala i z titulu mistryně světa. Při evropských šampionátech stála na stupních vítězů dokonce čtyřikrát.

Hejnová trenérkou u reprezentace

V nové roli bude působit také další slavná atletka Dukly – Zuzana Hejnová. Jako závodnice sbírala největší úspěchy na trati 400 metrů překážek. Svou kariéru ukončila v květnu 2022 a věnovala se mateřským povinnostem. Začátkem dubna nastoupila na Český atletický svaz, kde bude mít v gesci sprint, překážky a štafety. „Když jsem dostala tuto nabídku, dlouho jsem zvažovala, zda do toho mám jít. Mám však pocit, že sprinty a překážky jsou u nás teď v určitém útlumu, tak věřím, že bych mohla přinést něco nového. Když něco dělám, tak do toho

Zuzana Hejnová ukončila atletickou kariéru v roce 2022.

dávám maximum, ale pořád je to práce s lidmi, tak bude hodně záležet na tom, zda se mnou budou ostatní trenéři spolupracovat. Zpočátku se budu hlavně seznamovat s agendou a pak se pokusím realizovat svou vizi,“ uvedla na webu atletika.cz dvojnásobná mistryně světa, stříbrná olympijská medailistka a držitelka českého rekordu.

Text: Milan Novotný, foto: CPA

LEDECKÁ ZÍSKALA TROFEJ EVROPSKÉ UNIE

Trofej Evropské unie, coby ocenění pro nejlepšího sportovce ze zemí EU, převzala z rukou španělského královského páru sněžová obojživelnice Ester Ledecká (na snímku). Prestižní cena jí byla udělena za rok 2022, kdy na snowboardu triumfovala na zimních olympijských hrách v Pekingu.

Slavnostní ceremoniál se uskutečnil v královském paláci El Pardo v Madridu. Ledecká opanovala jednu ze 14 kategorií. Atmosféru v hvězdné společnosti si užívala. „Je mi obrovskou ctí přebrat tuhle cenu z rukou krále a královny. Jsem vlastně první, kdo tu cenu získal,

a hlavně jako Češka,“ poznamenala trojnásobná olympijská vítězka.

Ocenění se ve Španělsku udělovalo poprvé, země ho zavedla vzhledem ke svému loňskému předsednictví v Radě Evropské unie. Vítěze jednotlivých kategorií vybírala porota složená ze zástupců Španělského olympijského výboru, národního paralympijského výboru, sportovních svazů a novinářů.

Text: pk, foto: CPA

